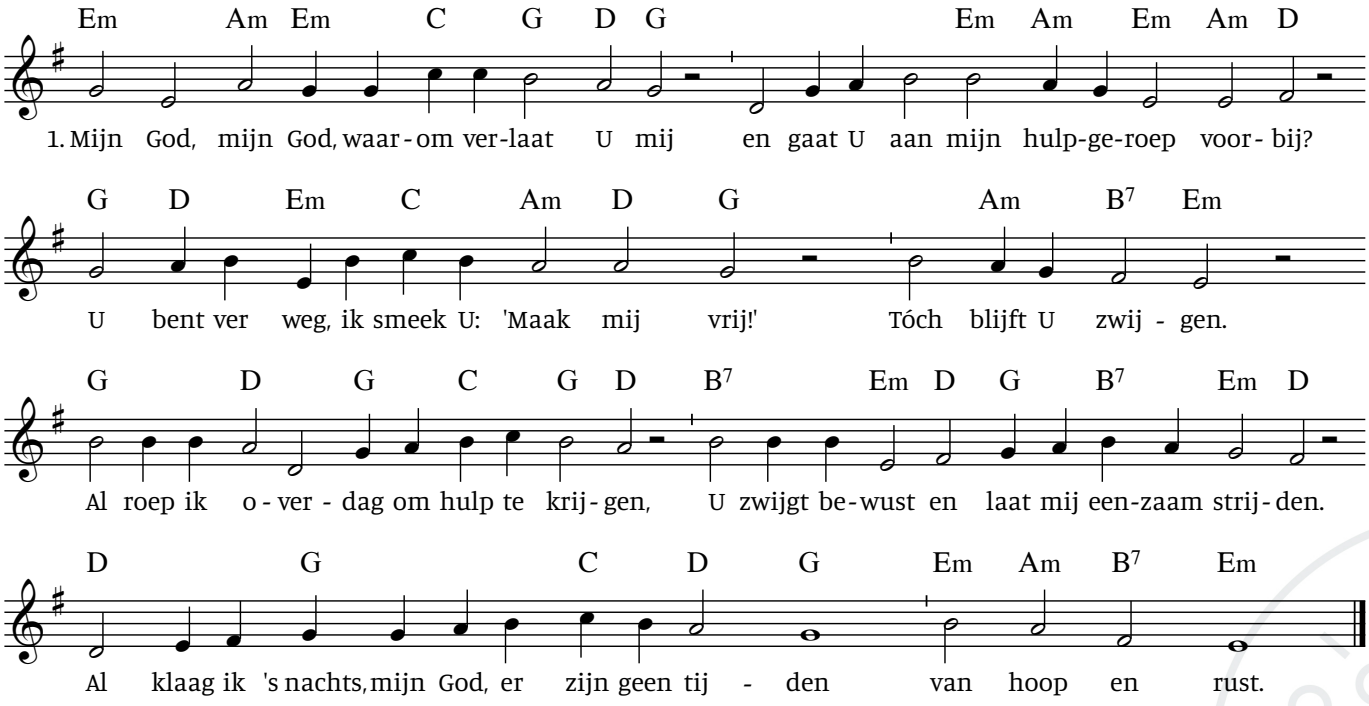
Melodie en akkoorden

Psalm 22

ZINGEN
uit de Bron

2. Maar toch, U *bent de Heili*ge, Die troont
op *lofge*zangen *van Uw* volk, U woont
bij *Israël, U hebt Uw* trouw getoond
in *vroeger* tijden.
Ook *onze* vaders *wilde U be*vrijden
op *hun ge*bed, op *U was hun ver*trouwen.
Zij *riepen U, op Wie zij konden* bouwen,
en zijn gered.

3. Maar ik ben *slechts een worm, to*taal veracht.
Geen *man, die* weerbaar *is en* vol van kracht,
maar *een verworpene om* wie men lacht,
van *wie ze* zeggen:
"Door *deze* zaak de *HEERE voor te* leggen,
denkt *hij dat* God hem *redt uit al zijn* lijden.
Laat *God, als Die hem liefheeft, hem be*vrijden."
Scherp klinkt hun spot.

4. Toen ik van *U het levens*licht ontving
en *bij mijn* moeder *lag als* zuigeling,
gaf *U vertrouwen en be*vestiging
dat *U zou* zorgen.
Van*af de* moeder*schoot ben ik ge*borgen,
mijn *God, bij* U; wil *niet op afstand* blijven.
De *nood is hoog, wie zal mijn angst ver*drijven?
Red mij dan nu!

5. Geen mens geeft *mij bescherming,* zelfs niet één.
Een *kring van* sterke *stieren* om mij heen
brult *als een leeuw, gericht op* mij alleen;
dreigt *mij met* stoten.
O *God, ik* ben als *water uitge*goten.
Zo*als een* plas ver*vloeit, verdwijnt mijn* leven.
Ik *ben ontwricht, mijn hart dat op moet* geven,
smelt weg als was.

Alle rechten voorbehouden | Copyright © Interkerkelijk Kenniscentrum
Deze bladmuziek mag vrij worden verspreid om te zingen in gezinnen, op scholen en in kerken.

ZINGEN
uit de Bron

6. Zoals een *potscherf, uitge*droogd en broos,
zo *voel ik* mij, vol*komen* krachteloos.
De *hitte laat mijn ziel mee*dogenloos
van *dorst ver*smachten.
Mijn *tong kleeft* vast, niets *kan de pijn ver*zachten.
De *droogte* brandt, U *drukt mij in mijn* noden
neer *in het stof, U schuift mij, als een* dode,
vér aan de kant.

7. De valse *honden springen* op mij af.
Een *horde* onver*laten* ziet mijn graf
al *voor zich als een welver*diende straf;
en *zij door*boren
mijn *hand en* voet. Ik *ben totaal ver*loren,
want *al mijn* beende*ren - ik kan ze* tellen.
En *zij, die kijken, lachen en mij* kwellen,
staan om mij heen.

8. Mijn kleren *worden onder*ling verdeeld.
Om *mijn ge*waad wordt *er ge*loot, gespeeld.
O *God, hoe weerzinwekkend* is dit beeld,
blijf *niet meer* wachten.
Blijf *niet ver* weg, van *U zijn al mijn* krachten.
Kom *snel, ver*los, laat *toch geen zwaard mij* raken.
Be*vrijd mij van de hond, de leeuwen*kaken,
de wilde os.

9. Ja, HEERE, *U hebt mijn ge*bed verhoord.
Ik *richt aan* al mijn *broeders* nu het woord,
Uw *grote naam en daden* zeg ik voort.
U *wil ik* prijzen,
in *de ge*meente *U mijn eer be*wijzen.
U *die Hem* vreest, ver*hoog en loof de* HEERE.
Laat *Jakobs nageslacht Zijn naam ver*eren,
verheugd van geest.

10. Toon diep ont*zag en wees voor* God bevreesd,
heel *Isra*ël, Hij *is zo* goed geweest!
Toen *de verdrukte in zijn* nood het meest,
het *zwaarst moest* lijden,
heeft *God hem* niet ver*acht in al zijn* strijden.
Hij *zag hem* aan, Hij *heeft zich niet ver*borgen,
maar *hoorde toen hij riep in al de* zorgen
van zijn bestaan.

11. Mijn lofzang *is voor U, Die* redding bood.
Met *heel Uw* volk maak *ik Uw* daden groot.
Ik *zal bij hen, zoals be*loofd in nood,
mijn *dank be*tuigen.
Hier *wordt de* arme *die voor God zal* buigen,
door *Hem ge*voed, ver*rijkt met zege*ningen.
Wie *God zoekt, looft Zijn naam; zijn hart zal* zingen,
het leeft voorgoed!

12. De volken, *waar zij wonen,* wereldwijd,
ge*denken* al Uw *macht en* majesteit,
die *U getoond hebt vol barm*hartigheid;
U *bent de* HEERE.
De *verste* volken *zullen zich be*keren;
een *ieder* zal Uw *grote naam be*lijden,
want *U, de Koning, Vorst van elke* heiden
heerst overal.

13. De rijken *met veel macht uit* ieder land -
zij *stromen* naar Hem *toe van* elke kant
en *leggen heel hun leven in* Zijn hand,
zij *zullen* knielen.
De *arme* en de *uitgeputte* zielen,
de *dood na*bij, ver*zwakt en zonder* waarde,
ook *zij, ze komen, buigen en aan*vaarden
Zijn heerschappij.

14. Al de ge*slachten die nog* komen gaan,
aan*bidden* God om *wat Hij* heeft gedaan.
Steeds *treedt een nieuwe gene*ratie aan
die *blij zal* melden
wat *ook het* voorge*slacht aan haar ver*telde:
Zijn *recht, Zijn* macht, de *trouw in al Zijn* daden,
want *wat de HEERE deed, is uit ge*nade
door Hem volbracht.